

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ท.ป.130/2546

เรื่อง มอบอำนาจให้สรรพากรภาคสั่งและปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพากร

เพื่อให้การปฏิบัติราชการตามประมวลรัษฎากรบางกรณีสำหรับสำนักงานสรรพากรภาคเป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็ว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 38(7) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 และมาตรา 2 แห่งประมวลรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากรจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป.118/2545 เรื่อง มอบอำนาจให้สรรพากรภาคสั่งและปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพากร ลงวันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2545

ข้อ 2 มอบอำนาจให้สรรพากรภาคสั่งและปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพากรในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรภาคนั้น ดังต่อไปนี้

(1) การใช้อำนาจตามมาตรา 12 และมาตรา 12 ตี แห่งประมวลรัษฎากร

(2) การอนุมัติให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ถู้อเงินที่จ่ายสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นรายจ่ายในการคำนวณกำไรสุทธิและขาดทุนสุทธิในรอบระยะเวลาบัญชีที่แก้ไขให้ถูกต้องหรือในรอบระยะเวลาบัญชีที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องได้ สำหรับกรณีบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องในการส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามข้อ 5 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 183 (พ.ศ. 2533) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

"(3) การอนุมัติให้ถือว่าผู้มีหน้าที่หักภาษีได้ยื่นแบบแสดงรายการนำส่งภาษีถูกต้องตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดโดยอนุโลม ในกรณีผู้จ่ายเงินได้ซึ่งมีหน้าที่หักภาษีเงินได้ได้นำส่งภาษีโดยมิได้ใช้แบบแสดงรายการตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดสำหรับการหักภาษี ตามมาตรา 3 เตรส มาตรา 50 มาตรา 69 ทวิ และมาตรา 70 และมาตรา 70 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร"

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 216/2557 ใช้บังคับ 14 มกราคม พ.ศ. 2557 เป็นต้นไป)

(4) การอนุมัติขยายกำหนดเวลาการอุทธรณ์ตามมาตรา 30 แห่งประมวลรัษฎากร ตามมาตรา 3 อัฐฐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลรัษฎากร

(5) การอนุมัติให้ทุเลาการเสียภาษีอากรระหว่างรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือคำพิพากษาของศาล ตามมาตรา 31 แห่งประมวลรัษฎากร

(6) การรับจ้าง การรับจ่านำ การไถ่ถอนการจ้าง และการคืน ทรัพย์สินที่จำนำกรณีการใช้ทรัพย์สินเป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันหนี้ภาษีอากร และให้มีอำนาจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ไปทำการดังกล่าวแทนได้ด้วย

(7) การสังคินสัญญาค้ำประกันที่ใช้ค้ำประกันหนี้ภาษีอากรค้างระหว่างขอทุเลาการเสียภาษีอากรหรือการผ่อนชำระภาษีอากรค้าง เมื่อปรากฏว่าผู้ค้างภาษีอากรได้ชำระภาษีอากรค้างครบถ้วนแล้ว หรือได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วให้ปลดหนี้ภาษีอากรค้าง รวมถึงการแจ้งหมดภาระผูกพันตามสัญญาค้ำประกันไปยังผู้ค้ำประกันด้วย

“(8) การอนุมัติให้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มก่อนยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 85 วรรคสี่ แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะกรณีที่ผู้ประกอบการได้ประกอบกิจการโดยไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเช่นเดียวกับผู้ประกอบการจดทะเบียนดังต่อไปนี้ ก่อนการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มให้ผู้ประกอบการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนตั้งแต่วันที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นเป็นครั้งแรก

(ก) ผู้ประกอบการประกอบกิจการโดยสำคัญผิดว่าได้มีการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว

(ข) ผู้ประกอบการออกใบกำกับภาษีให้แก่ผู้ซื้อสินค้า หรือผู้รับบริการ ในการขายสินค้าหรือการให้บริการทุกครั้ง และจัดทำในทันทีที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น

(ค) ผู้ประกอบการจัดทำรายงานภาษีซื้อ และรายงานภาษีขาย

(ง) ผู้ประกอบการได้ยื่นแบบแสดงรายการ และชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม ภายในกำหนดเวลาตามกฎหมาย ซึ่งคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มโดยวิธีภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อ ตามมาตรา ๘๒/๓ แห่งประมวลรัษฎากร หรือผู้ประกอบการได้ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามกฎหมายโดยตนเอง ไม่ได้เกิดขึ้นเนื่องจากการตรวจสอบไต่สวนของเจ้าพนักงานประเมิน

(จ) ในขณะที่มีการยื่นคำร้องขออนุมัติให้เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้ประกอบการยังประกอบกิจการอยู่จนถึงในปัจจุบัน และ

(ฉ) ผู้ประกอบการขอเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มก่อนยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อให้มีสิทธิออกใบกำกับภาษีและนำส่งภาษีขายให้ถูกต้อง มิได้มีเจตนา ขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแต่อย่างใด ทั้งนี้ โดยพิจารณาในปีนั้นว่ามีภาษีขายที่ต้องชำระมากกว่าภาษีซื้อ (แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 233/2557 ใช้บังคับ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2557 เป็นต้นไป)

(9) การพิจารณาค่าอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง กรณีสรรพากรพื้นที่ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากอง และกรณีข้าราชการระดับ 8 ระดับ 7 และระดับ 6 ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ที่ได้ใช้อำนาจตามระเบียบกรมสรรพากร ว่าด้วยการคืนเงินภาษีอากร พ.ศ. 2539 และกรณีผู้ที่สรรพากรพื้นที่มอบหมายให้ใช้อำนาจตามระเบียบกรมสรรพากร ว่าด้วยการคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม พ.ศ. 2539 (แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป.164/2550 ใช้บังคับ 19 ธันวาคม 2550 เป็นต้นไป)

“(10) การอนุมัติเปลี่ยนแปลงวิธีการเลือกยื่นรายการและเสียภาษีของสามีและภรรยา ตามมาตรา 57 ฉ วรรคสี่ แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะกรณีสามีหรือภรรยาได้ยื่นคำขออนุมัติเปลี่ยนแปลงวิธีการเลือกยื่นรายการนั้น โดยยังไม่มีกรออกหมายเรียกหรือออกหนังสือแจ้งการประเมินจากเจ้าพนักงานประเมิน”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 246/2558 ใช้บังคับ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป)

“ข้อ 3 มอบอำนาจให้นักวิชาการสรรพากร 9 ชช. ที่ปฏิบัติราชการ ณ สำนักงาน สรรพากรภาค
สั่งและปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมสรรพากร ตามที่กำหนดไว้ในข้อ 2 (2) (3) (4) (5) (6) (7) (8) (9) และ (10)
ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรภาคนั้น”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 246/2558 ใช้บังคับ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป)

ข้อ 4 คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่ลงในคำสั่งนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2546

ศุภรัตน์ ควัฒน์กุล
(นายศุภรัตน์ ควัฒน์กุล)
อธิบดีกรมสรรพากร